

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΩ ... η ενορία μου με καλεί

Έτος 25^ο – Φύλλο 36 – ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ– 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Διεύθυνση: Διγενή 20, 163 44 Ήλιούπολη. – Ιστοτόπος: www.agmarina.gr

Τηλέφωνο: 210 9711 531 Τηλεμοιότυπο: 210 9718 980 Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: ck.agmarina@gmail.com

Υπεύθυνος, πρεσβύτερος Σεραφείμ Δημητρίου, αρχιμανδρίτης – πρόεδρος Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. 6977 707 404

ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΣΤΟ ΝΑΟ IBAN: GR6301402610261002002003937 IBAN: GR9701402610261002101093384

Το φυλλάδιο μας ηλεκτρονικά, διαβάστε το στην ιστοσελίδα της Ένορίας μας ή στο ηλεκτρονικό βιβλίο προσώπων, πρώην facebook νύν meta, σελίδα: Agia Marina Ilioupolis ή ζητήστε να τὸ ἀποστέλλουμε μὲ ηλεκτρονικὸ ταχυδρομείο.

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΖΩΗ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Νηστειοδρόμιο: 8 -29 Ιουνίου 2025

Νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Τετάρτη και Παρασκευή ξηροφαγία.

Δευτέρα, Τρίτη και Πέμπτη κατάλυση οίνου και έλαιου. Σάββατο και Κυριακή κατάλυση ίχθύος.

Κατὰ νεότερη παράδοση κατάλυση ίχθύος ὅλες τὶς μέρες ἐκτός Τετάρτης και Παρασκευῆς.

Ἑσπερινός, στίς 19:00, Ὁρθρος, στίς 9:00

ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου, ὡς Ἄξιον Ἔστιν, ἐν τῇ κοιλάδα τοῦ Ἄδιν & τὴν μνήμη τῶν Ἀποστόλων Βαρθολομαίου & Βαρνάβα, ἀλλὰ & τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ Ρώσου Ὄσιου, Λουκᾶ Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως & Κριμαίας, τοῦ Ἰατροῦ, **τὴν Τετάρτη 10 Ἰουνίου**, θὰ τελεσθεῖ στὸ Ναὸ μας **ἀπὸ τὶς 20:00** Μέγας Ἑσπερινὸς μετ' Ἄρτοκλασίας, ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία. **Λήξη ὥρα 23:00.**

Ἄν ὁ καιρὸς ἐπιτρέψει ἡ Λιτὴ καὶ ἡ Ἄρτοκλασία θὰ τελεσθεῖ πρὸ τοῦ Παρεκκλησίου τῆς Παναγίας τῆς Ὀστρομπράσκας, ὅπου ὑπάρχει ἡ διασωθεῖσα ἀπὸ τὴν πυρκαγιὰ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ἄξιον Ἔστιν

ΙΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ

Τὴν ἐπομένη, Πέμπτη 11/6, μνήμη Λουκᾶ Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως & Κριμαίας, τοῦ Ἰατροῦ θὰ τελεσθεῖ Ἱερὸ Εὐχέλαιο στίς 19:00

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ μὲ ὄρθρο ἀπὸ τὶς 7:30

Σάββατο 13/6 *Ακυλλίνης μάρτυρος*

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΥΟ ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ «ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ».

14/6. *Ελισσαίου προφήτου Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως*

Α' Θ. Λειτουργία 6:30 π.μ. Ναὸς Ἁγίας Μαρίνης

Β' Θ. Λειτουργία 9:45 π.μ. Ναὸς Ἁγίου Νεκταρίου

> Παρακλήσεις στίς 19:00.

Δευτέρα ὑπὲρ τῶν διαγωνιζομένων νέων & ἕως τέλος Ἰουνίου κάθε Τετάρτη στὴν Ἁγία Μαρίνα καὶ κάθε Παρασκευή στὸν Ἅγιο Νεκτᾶριο.

> Προσκύνημα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων Κάθε Τετάρτη

> Κατηχητικὲς Συνάξεις Ξανά μαζὶ τον Οκτώβριο.

> ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Στὸ πνευματικὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ μας, Ἁγίας Μαρίνης 39.

Ὁ Ναὸς μας παραμένει ἀνοιχτὸς ἀπὸ 7:30 μέχρι 19:30 καὶ τὶς Κυριακὲς ἀπὸ 6:30 – 18:30. Τὸ γραφεῖο τοῦ Ναοῦ λειτουργεῖ 9:30-11:30 & 18:30-19:30. Γιὰ κάθε διοικητικὴ πράξη (πιστοποιητικά, ἄδειες), παρακαλοῦμε νὰ ὀρίζετε συγκεκριμένη ὥρα συνάντησης μὲ τὸν ἐφημέριο.

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ. ΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ ἢ ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΚΑΘΗ Λειτουργεῖ στὴν γωνία τῶν ὁδῶν Διγενῆ 12 καὶ Καρέα τὸ κατάστημα διάθεσης μεταχειρισμένων ρούχων, **κάθε Τρίτη και Πέμπτη 11.30 ἕως 13.00μμ. και Παρασκευή 17.00μ.μ. ἕως 19.00μ.**

Στὴν ἐνορία ἀνακυκλώνουμε, πλαστικὲς φιάλες καὶ ἀλουμινένια δοχεῖα μὲ ὄφελος ὑπὲρ οἰκογενειῶν 2 τριτέκνων ὀρφανικῶν, 2 πολυτέκνων - 6 & 7 μελῶν - καὶ μία Ουκρανῶν προσφύγων, ἀνακυκλώνουμε καὶ μαγειρικά λίπη καὶ ἔλαια ὑπὲρ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, Οἰκολογικά καὶ χωρὶς ὄφελος ἠλεκτρικὲς στήλες καὶ λαμπτήρες.

ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ

ΜΗΝ ΑΛΛΑΖΕΤΕ ΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΣΑΣ - ΜΗΝ ΠΑΡΑΔΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΙΑΒΑΘΡΙΑ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ - ΜΗΝ ΣΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝ

Ὁ Ιούνιος εἶναι μῆνας που οἱ ἐξουσίες προωθοῦν τὴν εξαχρείωση τῶν νέων, με τὴν συμμετοχὴ τῶν πολιτικῶν σε περατζάδες ἀτόμων με ἰδιαίτερες ἐπιλογές, οἱ ὁποῖοι εὐτελίζουν τὴν ἀνθρώπινη ὑπάρξη καὶ ἀξιοπρέπεια καὶ με ἀπολυταρχικὲς τακτικὲς ἀπαιτοῦν τὴν ἐπιβολὴ τῶν ἀπόψεων τους.

Θελήσαμε λοιπόν, μίας καὶ μάθαμε νέα ὀνόματα καὶ νέες λέξεις τὴν περασμένες ἡμέρες, ἀπὸ τοπικά αυτοπροσδιοριζόμενους ὡς συλλογικότητες, οἱ ὁποῖοι καλύπτουν τὰ ψυχικά κενὰ τῶν συμμετεχόντων τους καὶ θηλυκότητες οἱ ὁποῖοι, θὰ ἐπισκεφτοῦν οὐρολόγο ἀν χρειαστεῖ, νὰ

προβάσουμε ἓνα κείμενο γιὰ τὸν νεανικὸ θάνατο. Αὐτὸ ἐπειδὴ τὰ καθάρια νιάτα, τὰ ὁποῖα σπρώχνουν οἱ ἐξουσίες στὸν ψυχικὸ καὶ κοινωνικὸ θάνατο, βρίσκονται κάποτε ἐμπρὸς καὶ στὸν φυσικὸ θάνατο. Τὸ κείμενο τοῦ ἐφημερίου τῶν ἁγίων Αναργύρων Ἡλιουπόλεως, θὰ εἶναι ἠαφορμὴ σκέψεως, με τίτλο:

"Μια άλλη Μεγάλη Παρασκευή στην ενορία μας"

Χθες άρχισε η Σαρακοστή, και πριν προλάβουμε να μπούμε στον ρυθμό της νηστείας, βρεθήκαμε μπροστά σε μια σταύρωση, μπροστά σε μια ιδιαίτερη «Μεγάλη Παρασκευή»

«Του Παναγιώτη, μαθητή της β' τάξεως του Λυκείου, της περιοχής μας.»

Προχθές ήταν στο σχολείο, γεμάτος ζωή και όνειρα. Το γέλιο του αντηχούσε στο προαύλιο. Έτρεχε, μιλούσε, σχεδίαζε όπως μόνο οι νέοι μπορούν, με εκείνη τη σιγουριά ότι ο χρόνος ανήκει όλος σε αυτούς. Σήμερα, σιώπησε.

Η απουσία του δεν είναι απλώς κενό. Είναι ένα σκοτάδι που φαίνεται να γεμίζει τον αέρα. Είναι ένα «γιατί» που δεν βρίσκει τοίχο να ακουμπήσει.

Το σχολείο έκλεισε, όχι από απόφαση, αλλά φάνηκε σαν να έχασε το νόημά του. Τα παιδιά περιφέρονταν στο προαύλιο του χωρίς προορισμό. Δεν ήξεραν πού να σταθούν. Όταν ο θάνατος μπαίνει τόσο νωρίς στη ζωή, ο κόσμος χάνει την ισορροπία του.

Και τότε δεν άντεχαν στο χώρο του σχολείου και ήρθαν στην εκκλησία.

Δεν τα κάλεσε ούτε τα συμβούλεψε κανείς.

Τα έφερε ο πόνος τους, η απορία, ο φόβος του αγνώστου.

Άναψαν ένα-ένα με την σειρά ένα κερί. Στεκόντουσαν σιωπηλά και ακίνητα, με μάτια δακρυσμένα. Με πρόσωπα θλιμμένα και σοβαρά.

-Υπάρχει μια σοβαρότητα που μόνο οι νέοι γνωρίζουν: όταν ο θάνατος παύει να είναι λέξη και γίνεται πρόσωπο. Όταν αποκτά όνομα.

Διαβάσαμε μια δέηση ένα το τρισάγιο: «Ανάπαυσον, ο Θεός...».

Προσευχή πανάρχαια δουλεμένη από αιώνες ψιθυρισμάτων.

Κι όμως, αυτή τη στιγμή ήταν καινούργια, γιατί κάθε πόνος την βαφτίζει ξανά.

Η Εκκλησία δεν βρίσκει άλλες λέξεις. Μας δίνει τις ίδιες ώσπου να χωρέσουν μέσα τους τον δικό μας άνθρωπο, τον δικό μας πόνο.

Τους μίλησα λίγο. Όσο επέτρεπε η στιγμή. Τι να πεις σε παιδιά δεκαέξι χρονών για τον θάνατο; Δεν εξηγείται.

Δεν μπαίνει σε σχήματα. Δεν συμφιλιώνεται εύκολα με την καρδιά.

Τους είπα: Ο θάνατος δεν ανήκει στο αρχικό σχέδιο της ζωής.

Ο άνθρωπος πλάστηκε για κοινωνία με τον Θεό, δηλαδή για ζωή όχι απλώς παράταση ύπαρξης, αλλά πληρότητα και αιωνιότητα.

Γι' αυτό ο θάνατος μας πληγώνει· δεν είναι φυσική ολοκλήρωση, αλλά ρήξη. Είναι εισβολή.

Είναι ο εχθρός που διασπά την ενότητα του ανθρώπου. Χωρίζει αυτό που ο Θεός έπλασε αδιάσπαστο: σώμα και ψυχή.

Αλλά τους είπα και κάτι ακόμη. Ότι ο Παναγιώτης ο φίλος και συμμαθητής τους «ζει».

Όχι σαν ανάμνηση που θα ξεθωριάσει. Αλλά ζει μέσα στο «μυστήριο» και την αγκαλιά του Θεου, ζει η ψυχή του περιμένοντας την ανάσταση, στην Δεύτερα Παρουσία.

Αισθανόμουν ότι με άκουγαν, όχι γιατί τα λόγια, που τους έλεγα ήταν δυνατά, αλλά γιατί η καρδιά τους ζητούσε έδαφος που να μην κατολισθαίνει.

Ζητούσαν κάτι σταθερό μέσα σε έναν κόσμο που ξαφνικά ράγισε.

Σκεφτόμουν εκείνη την ώρα: Πόσο δύσκολο είναι να αφαιρέσει κανείς το δάκρυ. Να ακυρώσει την οδύνη.

Είπα επίσης ότι κάθε Μεγάλη Παρασκευή η Εκκλησία στέκεται μπροστά σε έναν τάφο. Δεν εξηγεί το μυστήριο του θανάτου· δεν το ωραιοποιεί· δεν σπεύδει να το διαψεύσει με λόγια.

Στέκεται και σιωπά. Γιατί γνωρίζει ότι η σιωπή αυτή είναι προσμονή. Είναι η αναμονή του Φωτός.

Και τώρα στεκόμαστε κι εμείς μέσα σε ένα σκοτάδι που μας περιβάλλει. Ο πόνος είναι αναπόφευκτος. Το δάκρυ δεν είναι αδυναμία. Είναι η μαρτυρία ότι το σκοτάδι δεν έχει την τελευταία λέξη. Η τελευταία λέξη ανήκει στη Ζωή.

Είπα επίσης ότι η φιλία σας, η αγάπη, το πένθος και η οδύνη για την απώλεια του συμμαθητή σας, με συγκινεί αφάνταστα, ανατρέπει όλη αυτή την εικόνα της βίας που προβάλλεται ότι υπάρχει στο σημερινό σχολείο.

Το μίσος και η βία φανερώνουν την τραγική φτώχεια ενός κόσμου που αποκόπηκε από την Πηγή της ζωής. Δεν έχουν βάθος· είναι κενά. Η αγάπη, όμως, έχει βάθος αιώνιο.

Η ζωή είναι δώρο. Δεν είναι ιδιοκτησία μας, αλλά ευχαριστία. Μας δίνεται για να γίνει κοινωνία, φως, σχέση. Και γι' αυτό δεν εξαντλείται στον θάνατο.

Στεκόμαστε, λοιπόν, μέσα στη σιωπή. Όχι από απόγνωση, αλλά από ελπίδα. Γιατί πίσω από την σταύρωση γλυκοχαράζει πάντα η Πασχαλιά!

Πόση φυσική ομορφιά και καθαρότητα κρύβει η ψυχή των νέων μας.

Δυστυχώς η κοινωνία σήμερα τους πιέζει να γίνουν κάτι λιγότερο από αυτό που είναι.

Κι όμως, η αληθινή ομορφιά της ψυχής δεν χάνεται...

Καθαρά Τρίτη 2026

πρωτοπρεσβύτερος Ευθύμιος